

تجزیه و تحلیل نارسایی های نظام آموزش حسابداری ایران در مقطع کارشناسی و ارائه راهکارهایی جهت بهبود آن

بهرام میهمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قروه، گروه حسابداری، قروه، ایران

چکیده:

نظام آموزشی یکی از بخش های نظام اقتصادی و اجتماعی هر کشوری و تابع برنامه ریزی هایی است که در سطح کلان انجام می شود. در این بین نظام آموزش حسابداری به عنوان زیر نظام آموزشی نقش بسیار مهمی در کمک به توسعه اقتصادی کشورها دارد. که این نقش در کشورهای در حال توسعه مشهودتر است. پیشرفتهای علمی و فنی در زمینه حسابداری از یک طرف و رشد شتابان اقتصادی از طرف دیگر این نیاز را به وجود آورده است که حسابداران در زمینه های تخصصی مربوط، مهارتهای لازم را بدست آورند. پردازش این گونه تخصص ها و تربیت نیروی انسانی ماهر و متخصص نیاز به ساختار آموزشی موثر و کارآمد دارد که متناسب با شرایط محیطی نیز باشد. با توجه به تحولات اقتصادی کشور چنین به نظر می رسد که نظام آموزش حسابداری از نارسایی های بنیادی برخوردار بوده و در نتیجه امکان پرورش استعدادها و به وجود آوردن تخصص های لازمه را ندارد. شناسایی عوامل و موانع رشد آموزش حسابداری، اولین شرط لازم جهت رفع اینگونه نارساییها می باشد. مهم ترین نارساییهایی که در این تحقیق مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت عبارتند از به روز بودن سرفصل های آموزشی، دانش و مهارت اساتید در تدریس، امکانات و تجهیزات نوین آموزشی و پیشینه علمی دانشجویان رشته حسابداری. تحقیق حاضر که در زمره تحقیقات پیمایشی- کاربردی قرار دارد و اطلاعات آن از طریق ارسال پرسش نامه برای ۱۰۱ تن از مدرسان دانشگاهی واقع در منطقه ۱۱ دانشگاه آزاد اسلامی به دست آمد. پس از جمع آوری پرسش نامه ها نتایج حاکی از آن بود که چون سرفصل های آموزشی به روز نیستند، از امکانات و تجهیزات نوین آموزشی استفاده نمی شود و پیشینه علمی دانشجویان رشته حسابداری مناسب با نیازهای رشته نمی باشد.

کلمات کلیدی: آموزش، نظام آموزش، نظام آموزش حسابداری، نارساییهای نظام آموزش حسابداری